

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1654/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 383. § (3) és (6) bekezdése, 407. § (1) bekezdés c) pontjának „a meg nem fizetett illeték vagy” szövegrésze, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:22. § (1)–(2) bekezdései és 6:23. § (1)–(2) bekezdései alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.109/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján kérte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 383. § (3) és (6) bekezdése, 407. § (1) bekezdés c) pontjának „a meg nem fizetett illeték vagy” szövegrésze, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:22. § (1)–(2) bekezdései és 6:23. § (1)–(2) bekezdései alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján pedig kérte a Kúria Pfv.IV.21.109/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.163/2024/7-II. számú ítéletére, és a Balassagyarmati Törvényszék 27.P.20.173/2023/21. számú ítéletére kiterjedő hatállyal. Álláspontja szerint a támadott törvényi rendelkezések és bírósági határozatok ellentétesek az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, II. cikkével, IV. cikk (1) bekezdésével, VI. cikk (1) bekezdésével, XIII. cikk (1) bekezdésével, XV. cikk (1)–(2) bekezdéseivel, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel, XX. cikk (1) bekezdésével, C) cikk (1) bekezdésével, 25. cikk (1)–(3) bekezdéseivel, 26. cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás, az indítvány és annak kiegészítése alapján – a következőképpen foglalható össze.

- [3] Az indítványozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy a Váci Járásbíróság (a továbbiakban: Járásbíróság) bírója megsértette személyiségi jogát. A Járásbíróság előtt 6.B.68/2016. számon folyamatban volt büntetőperben (a továbbiakban: előzményper) az indítványozó magánvádlóként vett részt. A tényállás szerint az indítványozó 2013 januárjában feljelentést tett testi sértés vétségének elkövetése miatt gyermeke ellen. A magánvádas büntetőügyben a Járásbíróság előtt 2017. május 10. napján megtartott tárgyaláson az indítványozó vérnyomásbetegségére hivatkozva kérte a tárgyalás elhalasztását. Az eljáró bíró megítélése szerint az indítványozó láthatóan nem volt rosszul, ezért nem halasztotta el a tárgyalást, ugyanakkor arról tájékoztatta a feleket, hogy az indítványozó rosszullete esetén azonnal mentőt fog hívni.
- [4] A tárgyaláson a Járásbíróság ítéletet hozott, amelyben a vádlottat az ellene testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette, az ítéletet szóban indokolta. Az ítélet kihirdetését követően az eljáró bíró hivatalos feljegyzést készített, amelyben rögzítette, hogy a tárgyalást követően irodája ablakából észlelte, hogy az indítványozó és jogi képviselője a szemközti kávézóból távozva beszélgettek, amit a parkolóban is folytattak. Az indítványozón ekkor sem látszódtak a rosszullet jelei. Mindezekből a bíró azt a következtetést vonta le, hogy az indítványozó és jogi képviselője az indítványozó betegségét, illetve állítólagos rosszulletét az eljárás elhúzására próbálták felhasználni. A Járásbíróság az írásba foglalt ítéletben a bizonyítékok körében értékelte a Bűnügyi Szakértő és Kutatóintézet által 2011. szeptember 6. napján készített, egy korábbi eljárásban már felhasznált, pszichológus szakértői véleményt (a továbbiakban: szakértői vélemény), amely az indítványozó pszichés jellemzői vonatkozásában tartalmazott megállapításokat, többek között azt, hogy a nála fennálló pszichés elváltozások kórosnak tekinthetők és hatással lehetnek az általa elmondottak realitással való kapcsolatára. Az írásba foglalt 6.B.68/2016/14. számú ítélet kézbesítésére 2017. szeptember 29. napján került sor. A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.649/2017/13. számú végzésével a járásbíróság ítéletét helybenhagyta.
- [5] Az indítványozó keresetében annak megállapítását kérte, hogy a Járásbíróság 6.B.68/2016/14. számú ítéletével és a 2017. május 10-ei hivatalos feljegyzésben foglaltakkal megsértette az egészséghez, a magánélethez, a becsülethez és a jó hírnévhez való személyiségi jogát. Kérte a sérelmes helyzet megszüntetését akként, hogy a bíróság a jogsértést megelőző állapot helyreállítása érdekében semmisítse meg a Járásbíróság előtt 6.B.68/2016. számon folyó eljárásban a vádlott által becsatolt – egy másik büntetőeljárásban készített – szakértői véleményt, illetve a 2017. május 10. napján az eljáró bíró által készített hivatalos feljegyzést, és törölje a határozat indokolásából a fenti dokumentumokra vonatkozó indokolási elemeket. Kérte továbbá az alperes kötelezését 600 000 Ft sérelemdíj fizetésére. Végezetül kérte az alperes kötelezését arra, hogy a perben hozott, az alperes jogsértését megállapító

és a jogkövetkezményekről rendelkező jogerős első- és másodfokú határozatokat 15 napon belül helyezze el a Járásbíróság 6.B.68/2016. számú és a Buda Környéki Törvényszék 3.Bf.649/2017. számú ügy utóirataként.

- [6] Az indítványozó szerint az egészséghez való jogát a 2017. május 10-ei tárgyalás megtartása már önmagában sértette, tekintettel arra, hogy a bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta az évtizedek óta fennálló, orvosilag igazolt betegségét, így rossz egészségügyi állapota ellenére kénytelen volt részt venni a tárgyaláson. A tárgyalás megalázó, kigúnyoló, az emberi méltóságát és egészségét is semmibe vevő volt. A magánélethez való joga azáltal sérült, hogy az eljáró bíró az ítélet kihirdetését követően jogellenesen rögzítette, majd az írásba foglalt ítélet indokolásában szerepeltette azt a tényt, hogy a tárgyalást követően a jogi képviselőjével kávézóban volt, és ezt a magatartást betegsége és szavahihetősége cáfolataként értékelte. A becsület és jóhírnév védelméhez fűződő joga azáltal sérült, hogy a Járásbíróság a 2011-es szakértői véleményt kritika nélkül értékelte akként, hogy az indítványozó nem szavahihető. Dehonesztálónak tartja a Járásbíróság azon megállapításait is, amelyek szerint magatartása a per elhúzására irányult, notórius és rosszhiszemű pereskedő. E joga sérelme körébe sorolta azt a tényt is, hogy a bíróság bizonyítási indítványait mellőzte.
- [7] Az alperes bíróság a kereset elutasítását kérte egyrészt arra hivatkozással, hogy személyiségi jogsértés nem történt, másodlagosan arra hivatkozással, hogy eltelt az öt éves elévülési idő mind az ítélet és a hivatalos feljegyzés készítésétől, mind az arról való tudomásszerzéstől számítottan. Az első fokon eljáró Balassagyarmati Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság vagy Törvényszék) 27.P.20.173/2023/21. számú ítéletében az indítványozó keresetét bizonyítottság hiányára hivatkozva utasította el, mivel az indítványozó nem bizonyította, hogy az alperes bíróság a személyhez fűződő jogait megsértette volna.
- [8] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla (a továbbiakban: Ítéltábla vagy másodfokú bíróság) 1.Pf.20.163/2024/7-II. számú ítéletével részben megváltoztatta (felemelte a fizetendő illeték összegét) egyebekben – más indokok alapján – helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. Az Ítéltábla megállapította, hogy az indítványozó által állított eljárási szabálysértések nem történtek meg, így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelem alaptalan. Az anyagi jogi felülbírálat körében az Ítéltábla azt állapította meg, hogy az indítványozó megváltoztatást, a keresetnek helyt adást célzó fellebbezése ugyancsak alaptalan. Az alperes elévülési kifogására tekintettel – amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált – a másodfokú bíróságnak állást kellett foglalni az elévülés kérdésében. Az Ítéltábla megállapította, hogy mind a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankcióinak érvényesítése iránti, mind a sérelemdíj iránti követelés elévült. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

- [9] 2. Az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt is előterjesztett.
- [10] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az indítványozó az ügyében hozott bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét az alábbiak miatt állította.
- [11] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok megsértették a törvény előtti egyenlőséget és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, mert a per során az alperes bíróság számára kedvező döntéseket hoztak. E körbe sorolja többek között, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta a bizonyítási indítványait, így a bíróság nem rendelt ki magánszakértőt és nem folytatott le bizonyítási eljárást, azaz nem szerzett be új bizonyítékot a becsatoltakon túl; a 7 évvel korábbi pszichológiai szakvélemény nem került aktualizálásra; a 2017. május 10-ei rosszullétének orvosszakértői véleményezése elmaradt; az alperes egy nyomtatványon előterjesztett igazolási kérelmének és ellenkérelmének jogszerűségét nem vizsgálták; az igazolási kérelemnek üzemszünet miatt adtak helyt; elévülésre hivatkozás okán a bíróság nem vizsgálódott érdemben; a bíróságok figyelmen kívül hagyták a 2/2024. polgári jogegységi határozatot, ahogyan Ptk.-nak a rendes jogorvoslat kötelező igénybevételét előíró rendelkezését [Ptk. 6:549. § (1) bekezdés] is}.
- [12] Mindezek felvetik a független és pártatlan bírósághoz való jog sérelmét is.
- [13] Az indítványozó fentiekkel összefüggésben vitatja azt a bírósági jogértelmezést, amely az elévülés kezdetét büntetőeljárásban hozott elsőfokú ítélet meghozatalától számítja, tekintettel arra a törvényi előírásra, amely szerint a kártérítési kereset előfeltétele a rendes jogorvoslati lehetőség kimerítése [Ptk. 6:549. § (1) bekezdés]. Véleménye szerint az ítélőtábla és a kúria ítélete nem felel meg a 2/2024. jogegységi határozatnak sem, annak félreértelmezése vezetett az elévülés megállapítására.
- [14] Az elévülés megállapítása egyúttal az Alaptörvény IV. cikk és a XIII. cikk sérelmére is vezetett. Az indítványozó a IV. cikket (személyi biztonság) bevonja a jogbiztonság [B] cikk (1) bekezdés] körébe (mondván, hogy elvesztette a bizalmát abban, hogy a bíróságok a jogszabályok alapján ítéleznek). Mindezek sértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését is.
- [15] Véleménye szerint a XIII. cikk sérelmét az okozza, hogy a személyiségi jogsértés megállapítására nem került sor, így sérelemdíj sem került megállapításra. Ugyanakkor a személyiségi jogsértések miatti igények (egészséges és a magánélet való jog, becsület és jóhírnév védelme) elutasítása anyagi jogszabálysértés is, ami egyben alaptörvény-ellenes is, mivel sérültek a II. és XX. cikkben garantált alapjogai (emberi méltósághoz, valamint az egészséghez való joga).
- [16] Továbbá a másodfokú bíróság túllépett a hatáskörén, amikor – az elsőfokú bíróság helyett – hivatalból döntött az elévülés kérdésében, illetve felemelte a fizetendő illeték mértékét. Az alperes az elsőfokú eljárásban valóban hivatkozott az elévülésre, azonban csak csatlakozó fellebbezésében (mivel önálló fellebbezést nem terjesztett

elő), így az indítványozó álláspontja szerint azt a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta volna. Mindezek sértették a tisztességes eljáráshoz, a pártatlan bírósághoz és a jogorvoslathoz való jogát. Ez utóbbi sérelmét azért látta megvalósulni, mert a másodfokon felemelt illeték ellen már nem állt rendelkezésére jogorvoslat. A másodfokú bíróság nem változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét, így annak vizsgálatára sem volt lehetősége, hogy az elsőfok helytelenül állapította-e meg az illetéket. Ráadásul az illeték megállapítására az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény előírásaival ellentétes módon kerül sor. Mindezek sértik az Alaptörvény IV cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.

- [17] A bíróság – indítványozó állítása szerint – nem végezte el a 34/1992. (VI. 1.) AB határozat és a 3165/2021. (IV. 30.) és a 3516/2021. (XII. 13.) AB határozatok szerinti alkotmányossági vizsgálatot. A jogerős ítélet ugyanis nem vizsgálta, hogy miért nem került sor 2017. május 10-én a tárgyalás elhalasztására, nem vizsgálta azt sem, hogy az elsőfokú bíróság miért nem engedélyezte az indítványozó felperes távozását a tárgyalásról, illetve azt sem, hogy miért nem vették figyelembe az indítványozó által csatolt magánszakértői véleményt. Mindezek sértették a tisztességes eljáráshoz, a pártatlan bírósághoz és a jogorvoslathoz való jogát.
- [18] Az elévüléssel kapcsolatban az indítványozó végezetül kifejtette, hogy véleménye szerint az emberi méltóság nem élvezhet alacsonyabb védelmet, mint a tulajdonjog, ezért, ha a tulajdonjogi igények nem évülnek el, akkor a személyiségi jogsértés miatti igények sem évülhetnek el. A vonatkozó jogszabályi rendelkezések ezzel ellentétes bírói értelmezése miatt sérült az Alaptörvény I. cikk (1)–(2) bekezdése, II. cikke, 28. cikke.
- [19] A magánélet tiszteletben tartásával kapcsolatban az indítványozó hivatkozott a 3211/2020. (VI. 19.) AB határozatra, mely határozatnak, a 2/2024. jogegységi határozatnak, illetve a Ptk. szabályainak figyelmen kívül hagyása véleménye szerint olyan *contra legem* jogalkalmazást jelent, amely egyúttal *contra constitutionem* is.
- [20] Álláspontja szerint az első- és a másodfokú bíróság nem észlelte a Váci Járásbíróság eljárása során az ellene elkövetett személyiségi jogsértéseket, ami sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. Nem vették ugyanis figyelembe rosszullétét, nem lehetett volna felhasználni a 7 évvel korábbi, másik ügyben született pszichológiai szakvéleményt aktualizálás nélkül, jogszerűtlen volt a bíró tárgyalást követően írt feljegyzése, illetve nem volt lehetőség szakértő igénybevételére a pszichológiai szakvélemény megcáfolására, végezetül a bíróság elévülésre alapozta a kereset elutasítását. Mindezek a fent megjelölt alaptörvény-ellenességre vezettek.
- [21] 2.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az indítványozó az ügyében alkalmazott jogszabályok alaptörvény-ellenességét az alábbiak miatt állította.
- [22] A Pp. 383. § (3) bekezdés, (6) bekezdés illetékekre vonatkozó rendelkezése, 407. § (1) bekezdés c) pontja az indítványozó szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7)

bekezdését. A támadott jogszabályi rendelkezések hatáskörelvonásra vezettek, hiszen a másodfokú bíróság olyan kérdésben hozott döntést, amelyet az elsőfokú bíróság sohasem tárgyalta és abban a kérdésben döntést sem hozott. Ez sérti a független és pártatlan bírósághoz való jogot, illetve a hatalommegosztás elvét.

- [23] Az indítványozó véleménye szerint az elévülés Ptk.-beli szabályai sértik a tulajdonhoz való jogot, mivel az időmúlás a vagyon csökkenését eredményezi. Az indítványozó szerint: „[a]z emberi életidő tartam megnövekedése, az elszenvedett vagyoni károsodás visszaszerzésének [...] időtartama, a bírósági eljárások bonyolultsága és hosszú időtartama nem indokolja az elévülés intézményének fenntartását”. Álláspontja szerint sérti a személyi biztonságot (jogbiztonságot) az, hogy az elévült követelések nem peresíthetőek, ugyanakkor a Ptk. szerint az elévülés a kötelezettnek a szolgáltatás teljesítésére vonatkozó kötelezettségét nem érinti. Ebből is következik, hogy indokolatlan az elévülés intézményének fenntartása, hiszen a felek szerződéssel is rendezhetik egymással szembeni követeléseiket.
- [24] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdése alapján megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [25] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jogi képviselője a Kúria felülvizsgálati ítéletét 2025. április 14. napján vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2025. június 13. napján, határidőben terjesztette elő az indítványozó.
- [26] A Kúria ítélete olyan, az ügy érdemében hozott döntés, amellyel szemben helye lehet alkotmányjogi panasz benyújtásának. Az indítványozó jogosult és érintett is, mert a bírósági eljárásban félként vettek részt, saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó a rendes jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [27] 3.2. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint a 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be.
- [28] Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint ugyanis nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának az Alaptörvény I. és 28. cikke {1016/2026. (I. 26.) AB végzés, Indokolás [10]}, illetve 25. cikke {3260/2021. (VI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}, illetve a 26. cikk (1) bekezdésnek címzettje nem az indítványozó, az nem biztosít számára jogot {3181/2023. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [33]}.

- [29] 3.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [30] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeknek csak részben felel meg. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozói jogosultságot megalapozza; megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezéseket és kifejezetten kéri azok alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [31] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján a kérelem akkor határozott, ha megfelelő indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a kifogásolt jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért és mennyiben ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel.
- [32] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott ugyan az Alaptörvény II. cikkének, IV. cikk (1) bekezdésének, VI. cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (1)–(2) bekezdésének, XXVIII. cikk (7) bekezdésének, XX. cikk (1) bekezdésének, C) cikk (1) bekezdésének a sérelmére, azonban az alaptörvény-ellenességet csak állította, de alkotmányjogilag releváns indokolást nem adott elő a tekintetben, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések és bírói döntések miért alaptörvény-ellenesek. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét sem indokolta meg az indítványozó.
- [33] Az Alkotmánybíróság konzekvens gyakorlata szerint alkotmányjogilag értékelhető indokolás hiányában az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek, és ekként nem alkalmas érdemi elbírálásra {lásd: 3272/2018. (VII. 20.) AB végzés, Indokolás [34]; 3080/2019. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [34] A továbbiakban az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján vizsgálható-e az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelme, mivel az indítványnak csak ez az eleme felelt meg a határozott kérelem feltételeinek.
- [35] 3.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [36] Az indítványozó azt állította, hogy bizonyítási indítványait a bíróság figyelmen kívül hagyta, az alkalmazandó anyagi és eljárási szabályokat az Alaptörvénnyel ellentétes módon értelmezte és ez vezetett oda, hogy elévülésre hivatkozva elutasították a keresetét. Mindezek a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozták.
- [37] A bírósági ítéletek hiányosságait, az anyagi és eljárási jogszabálysértések létét állító indítványi elemmel összefüggésben az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, amely szerint az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [...] {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban állított jogszabálysértéseket, az alsóbb fokú bíróságok – indítványozó által vitatott – jogértelmezésének helyességét a Kúria mint felülvizsgálati bíróság már részletesen vizsgálta.
- [39] Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [40] Az indítványozó alapvetően bírói mérlegelési, jogalkalmazási kérdéseket kifogásolt. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint viszont nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [41] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez

tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[42] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben kizárólag olyan törvényességi, valamint bizonyíték-értékelési kérdéseket kifogásolt, amelyek vizsgálata törvényességi és nem alkotmányossági kérdés, ekként azok vizsgálata az Abtv. 29. §-a alapján nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe.

[43] 4. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és 29. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró